

udtale mig om, men jeg har ikke noget imod at forhandle dette Spørgsmaal med Finansudvalget, og det vil jo afhænge af Ordføreren og derefter vel af Finansudvalgets Stilling, om der kan komme noget ud af en saadan Forhandling. I Øjeblikket tror jeg, at det ærede Medlem (Markvorsen) vilde gøre den paagældende Mand den største Tjeneste ved ikke at lade Spørgsmaalet komme til Afstemning, idet jeg gaar ud fra, at saa længe Finansudvalget og Ministeren ikke er i Stand til at se dybere til Bunds i Sagen, vil det være for betænkeligt allerede nu at slaa fast, at man er i Stand til at votere, at den paagældende skal have Tillæg til den Pension, der er ham tilkendt.

Derefter gaar jeg over til at omtale de Andragender, der findes i Betænkningen under Nr. 19, 20, 21, 22 og 37, og som foreslaas henviste til Ministerens Undersøgelse. Disse Andragender vedrører den Skade, der blev foranlediget ved Oversvømmelserne ved Ringkøbing Fjord. Jeg vil kortelig minde om Sagens Forhistorie. Det vil erindres, at der efter den Stormflod, der var i 1911, af Ministeriet blev foranlediget Indsendelse af Indberetninger fra samtlige de ved Stormfloden skadelidte langs hele Vestkysten lige fra Hjørring til Ribe eller Vedsted, og at der paa Grundlag af de indhentede Indberetninger blev foretaget en nærmere Undersøgelse af Kommissarius Lerche, som efter sine Forhandlinger med de paagældende lokale Autoriteter og Enkeltmænd opgjorde den samlede Skade, som var foranlediget ved Oversvømmelsen ikke alene ved Ringkøbing Fjord, men hele Vejen langs Vestkysten, med et rundt Tal til 547,000 Kr. Samtidig med at Kommissarius Lerche for Ministeriet forelagde dette Resultat af sine Undersøgelser, gjorde Kommissarius opmærksom paa, at hvis man vilde følge den samme Fremgangsmaade med Hensyn til Udbetalingen af Erstatning som Aaret i Forvejen, vilde det efter de Oplysninger, som forelaa for ham, være nødvendigt at have et Beløb af 74,337 Kr. til Raadighed. Jeg fandt Anledning til paa det foreliggende Grundlag at forhandle Sagen med Finansudvalget, og Finansudvalget sluttede sig til min Henstilling om, at man gik til at yde de paagældende skadelidte en Erstatning efter de Regler, man havde fulgt det foregaaende Aar, og til dette Øjemed blev der stillet et Beløb af 78,000 Kr. til Raadighed. Man havde altsaa afrundet Beløbet opad fra 74,337 Kr. til 78,000 Kr. dels for at kunne imødekomme Andragender, der maaske end-

nu ikke havde foreligget for Kommissarius, dels for at kunne afholde de med selve Undersøgelsen og Pengenes Udbetaling forbundne Udgifter.

Men samtidig med at der paa den Maade var foretaget en Undersøgelse af Kommissarius Lerche, fremkom der fra Beboere i Sønder Bork, Nørre Bork og Nørre Nebel Sogne, Holmslands Klit og Ejerne af Værnengene et Andragende om, at der maatte blive ydet de i Andragendet omhandlede Lodejere en Erstatning, ikke efter de Regler, som var godkendte af Finansudvalget og vedtagne af Rigsdagen to Gange, og som havde lagt et vist Transgmoment til Grund for Afgørelsen af, i hvilket Omfang Erstatning skulde ydes, men efter den virkelig lidte Skade paa deres Ejendomme, idet de henviste til, at da Gennemgravningen af Hvide Sande var en Statsforanstaltning, maatte de have et vist Retskrav paa at faa hele Skaden erstattet. Inden Ministeriet foretog sig videre i den Anledning, fandt det det nødvendigt, saa vidt det kunde lade sig gøre, at lade konstatere, i hvilket Omfang Gennemgravningen ved Hvide Sande kunde siges at have foranlediget de Oversvømmelser, man paaberaabte sig ved Kravet om Erstatning. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har allerede gjort opmærksom paa, at vi gennem Vandbygningsvæsenet har modtaget Oplysninger om, hvor høj Vandstanden var i 1911 sammenlignet med tidligere. Da det ærede Medlem har henvist til dette, synes jeg, det er rigtigt, vi faar de bestemte Tal; det er altid rart at have dem staaende i Rigsdagstidenden. Jeg gør da opmærksom paa, at Middelvandstanden i Ringkøbing Fjord den 25. Februar 1911, den Gang Stormen var, var 1,250 Meter over Generalstabens Nul, og den højeste bekendte Vandstand, der har været i Tiden fra 1884 til 1911, var noteret den 12. Februar 1894 og var gennemsnitlig 1,131 Meter. Den højeste lokale Vandstand var under Februar-Stormen 1911 ved Kirkehøj i Fjordens Sydende 1,700 Meter, medens den i 1894 var 1,665 Meter. Nu er det rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Stormens Styrke og Vindforholdene ikke var de samme i 1894 og 1911; Stormens Styrke var større i 1894 end i 1911. Det højeste, man altsaa kan slutte af det her oplyste, er, at hvis der i 1911 havde været en ligesaa stærk Storm som i 1894, vilde det have været meget værre, end det var den Gang. I Virkeligheden er den Forskel, 0,1 eller 0,01, der er, saa lille, at den antagelig ikke kan have